

เรื่อง

ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลสามสวน
อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ

ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการ

ส่วนท้องถิ่น

โดยที่ข้าราชการพลเรือนมีหน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องทำงานร่วมกันหลายฝ่าย ฉะนั้น เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนมีความประพฤติดีสำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่ายตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงสมควรให้มีข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนไว้เป็นประมวลความประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(5) และมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 จึงออกข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนไว้ดังนี้

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ 1 ข้าราชการพลเรือนพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็น

ข้าราชการ

ข้อ 2 ข้าราชการพลเรือนพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้น

ข้อ 3

ข้อ 3 ข้าราชการพลเรือนพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะ ในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

ข้อ 4 ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ

ข้อ 5 ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยัน หมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ 6 ข้าราชการพลเรือนพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ 7 ข้าราชการพลเรือนพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเสียวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

จรรยาบรรณ...

จรรยาบรรณคือผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ 6 ข้าราชการพลเรือนพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือผู้ร่วมงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในเรื่องที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ 9 ข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงานขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ 10 ข้าราชการพลเรือนพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ 11 ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ 12 ข้าราชการพลเรือนพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

ข้อ 13 ข้าราชการพลเรือนพึงให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้ทริยวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งคนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

ข้อ 14 ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ 15 ข้าราชการพลเรือนพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้อันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ 16 ข้อบังคับฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

5. พฤติกรรมในการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์

"อย่ามัวงาย อย่ามัวได้ อย่ามัวเสีย"

"จงทำให้ อย่าทำเอา"

6. 10 วิธีทำให้นายรัก

- 1) เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น พึงหลีกเลี่ยงข้ออ้างหรือตำหนิผู้อื่น
- 2) ทำตัวให้ตรงต่อเวลา ไว้ใจได้และเที่ยงตรงด้วยความรอบคอบ (ทำงานไม่ทันให้รายงานนายก่อน)
- 3) ทำงานด้วยความละเอียด (ไม่ต้องรอให้นายมาชี้)
- 4) อย่าหนีปัญหา ควรเตรียมตัวให้พร้อม
- 5) รักษาสายการติดต่อกับนายไว้ให้ดี (อะไรที่นายควรรู้ให้บอก ถ้าทำไม่ได้ให้สอบถาม อย่าเพ้อเจ้อ)
- 6) หัดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 7) อย่าเอาตัวเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับความขัดแย้งของคนในสำนักงาน
- 8) ตั้งใจทำงาน
- 9) เตรียมตัวสำหรับความก้าวหน้า

"กับนาย อย่าหนี อย่าทิ้ง"

7. 10 วิธีเข้ากับนายให้ได้

- 1) พึง
- 2) รู้จักจับใจความ
- 3) มีมนุษยสัมพันธ์
- 4) มีปัญหาอะไรหาทางออกเอง
- 5) ยกย่องนาย
- 6) มองโลกในแง่ดี
- 7) อย่าอยู่เย็นแต่ให้มาเข้า
- 8) รักษาสุขภาพ
- 9) รู้จักนาย
- 10) อย่าสนิทชิดเชื้อกับนายเกินไป

การพัฒนาบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพภายนอก

- 1) รูปร่างหน้าตา
- 2) การแต่งกาย

- 3) การปรากฏตัว
- 4) ภาระทางใจ
- 5) การลงลายตา
- 6) การใช้น้ำเสียง
- 7) การใช้อ้อยคำภาษา
- 8) มีศิลปะในการพูด

บุคลิภาพภายใน

- 1) ความเชื่อมั่นในตนเอง
- 2) ความกระตือรือร้น
- 3) ความรอบรู้
- 4) ความกตริเริ่ม
- 5) ความจริงใจ
- 6) การรู้กาลเทศะ
- 7) ปฏิภาณไหวพริบ
- 8) ความรับผิดชอบ
- 9) ความจำ
- 10) อารมณ์ขัน
- 11) การมีคุณธรรม

9. ศิลปะการสร้างมิตรภาพกับเพื่อนร่วมงาน

- 1) เชื้ออาหาร
- 2) ให้คำปรึกษา
- 3) ขอความช่วยเหลือ
- 4) สละเวลาเพื่อสนทนา
- 5) โอกาสพิเศษ
- 6) หลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหา

10. วิธีทำตัวให้เขารักเขาชอบ

- 1) มองโลกในแง่ดี
- 2) ทำให้ผู้อื่นรู้สึกสบายใจ
- 3) เคารพผู้อื่น

* ให้ความรัก ความจริงใจกับเขาก่อน แล้วท่านจะได้ความรักตอบ

11. นิสัยและพฤติกรรมอื่นไม่เหมาะสมทำให้รับราชการไม่ก้าวหน้า

- 1) ปากหนา
- 2) พูดจาหยาบคาย
- 3) ละเมียดตำแหน่ง
- 4) แกร่งบารมี
- 5) ลามวันดีสี่วันชั่ว
- 6) ใช้อิทธิพล
- 7) คนของท่าน
- 8) บ้านสามัคคี
- 9) ดีแต่พูด
- 10) หยัดตามสิทธิ์
- 11) มิตรไม่มี
- 12) ผักชีโรยหน้า
- 13) บ้าอำนาจ
- 14) ความสามารถไม่พอ
- 15) รอโชควาสนา
- 16) วิชาไม่สนใจ
- 17) วินัยหย่อนยาน
- 18) ทางบ้านมีเรื่องยุ่ง
- 19) มุ่งก่อกวนขึ้น
- 20) หากินในตำแหน่งหน้าที่
- 21) ไม่มีมนุษยสัมพันธ์

สรุปหลักการ

หลักการ คือ พระราชบัญญัติ ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2457 ทรงพระราชทานแก่ข้าราชการบริหารเพื่อทรงเตือนว่า การทำงานนั้น จะเก่งแต่ด้านวิชาการคือเรียนเก่งอย่างเดียว ไม่ได้ ต้องมีคุณความดีประกอบหลายประการ จึงจะเป็นคนเก่ง "คนดี" หลักของข้าราชการที่ดี 10 ประการ ที่ทรงพระราชบัญญัติไว้ คือ

1. ความสามารถ คือ การทำงานให้เป็นผลสำเร็จได้ดียิ่งกว่าผู้ที่มีโอกาสเท่า ๆ กัน
2. ความเพียร คือ กล้าหาญ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากนั้นเพื่อจะข้ามความขัดข้องให้จงได้ โดยใช้ความอุตสาหวิริยภาพมิให้ลดหย่อน
3. ความไม่ไหวติง คือ การรู้จักสังเกตเห็นโดยไม่ต้องมีใครเตือน ว่าเมื่อมีเหตุเช่นนั้น ๆ จะต้องปฏิบัติการณ์อย่างนั้น ๆ เพื่อให้บังเกิดผลดีที่สุดแก่กิจการทั่วไปและรับทำการอันเห็นควรนั้นโดยฉับพลันทันท่วงที
4. ความรู้เท่าถึงการ คือ รู้จักปฏิบัติกิจการให้เหมาะสมด้วยประการทั้งปวง
5. ความซื่อตรงต่อหน้าที่ คือ ตั้งใจจะกระทำการซึ่งได้รับมอบให้เป็นหน้าที่ของตนนั้น โดยซื่อสัตย์สุจริต ให้ความอุตสาหวิริยภาพเต็มสติกำลังของตน ด้วยความมุ่งหมายให้กิจการนั้น ๆ บรรลุถึงซึ่งความสำเร็จโดยอาการอันงดงามที่สุดที่จะพึงมีหนทางจักไปได้
6. ความซื่อตรงต่อคนทั่วไป คือ ความจริงใจและประพฤติซื่อตรงต่อทุก ๆ คน โดยเสมอและเป็นธรรม
7. ความรู้จักกันนัยคน คือ การเป็นผู้สังเกตคนเรียนรู้ พฤติกรรมของคน โดยไม่ให้รู้ตัว แล้วบอกแนะ ข้อดี ข้อเสียของคนได้
8. ความรู้จักผ่อนผัน คือ การรู้จักกาลเวลา รู้สถานที่ รู้จักจัดลำดับความสำคัญของเหตุการณ์ และงานที่จะทำ
9. ความมีหลักฐาน ประกอบด้วย
 - 9.1 มีบ้านเป็นสำนักมั่นคง
 - 9.2 มีครอบครัวอันมั่นคง
 - 9.3 ตั้งตนไว้ในที่ชอบ
10. ความจงรักภักดี คือ ความชอบสละตนเพื่อประโยชน์ แก่ท่าน และความจงรักภักดีแท้จริงนี้เอง คือ ความรักชาติ ซึ่งคนไทยสมัยใหม่ พอใจพูดอยู่จนติดปาก แต่หาผู้เข้าใจซึมซาบจริงใจได้น้อยนัก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสามสวน
เรื่อง การมาสายของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน

ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดชัยภูมิ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ข้อ 205
(8) องค์การบริหารส่วนตำบลสามสวน จึงกำหนดหลักเกณฑ์ การมาสายของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ
เพื่อพิจารณาความดีความชอบ พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ ดังนี้

- * 1. ต้องไม่มาทำงานสายเกิน 10 ครั้งครึ่งปีแรกและครึ่งปีหลัง

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 1 เมษายน 2558

(ลงชื่อ)

(นายเชิดชัย ภิญโญทรัพย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามสวน